

Sygn. akt II CSK 324/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa P. P.
przeciwko S. M. i A. M.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 3 września 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanych na rzecz powoda kwotę 7200 (siedem tysięcy dwieście) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwany wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania wskazał na jej oczywistą zasadność. Skarga nie jest jednak oczywiście uzasadniona. Po pierwsze, część podnoszonych argumentów dotyczy ustalenia faktów i oceny dowodów, a to w ogóle nie może być przedmiotem kontroli w postępowaniu kasacyjnym. Po drugie, niedopuszczenie dowodu z przesłuchania pozwanego nie oznacza nieważności postępowania przez pozbawienie go możliwości obrony swoich praw - takie przesłuchanie jest tylko jednym z potencjalnie dopuszczalnych środków dowodowych, a to sąd decyduje *in concreto*, czy jest on potrzebny do przeprowadzenia. Istnieje związek przyczynowy między pozbyciem się przez pozwanego nieruchomości a jego niewypłacalnością - choć obecnie nieruchomość zajął na potrzeby egzekucji Skarb Państwa, to wciąż nie jest pewne, w jakim zakresie zaspokoi się z jej wartości, a ponadto powód już wcześniej mógłby z niej zaspokoić swoje roszczenie.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.